

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL- 1/Wu/2014
RO-0168/2012

Or z e c z e n i e

W dniukwietnia 2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący

Członkowie

Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.
synowi, ur. w
nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru
obwinionego o to, że:

w dniu2011r. pełniąc dyżur w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym w nie wykazał się należyłą starannością podczas udzielania pomocy poszkodowanemu w wypadku drogowym i naraził pacjenta na niebezpieczeństwo powikłań wymagających leczenia operacyjnego i długotrwałej rehabilitacji, czym naruszył art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

I uznał winnym zarzucanego mu czynu jw. i ukarał lekarza karą nagany,

II kosztami postępowania obciążył Obwinionego lekarza.

Członkowie

Przewodniczący

.....
.....

.....

UZASADNIENIE:

W dniu października 2012 r. do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej (zwanego dalej Rzecznikiem) wpłynęło pismo z Prokuratury Rejonowej w dot. postępowania lekarza, który pełniąc dyżur w dniu/2011 r. w Oddziale Ratunkowym w wykazał brak

staranności w diagnozowaniu i leczeniu będącego poszkodowanym w wypadku drogowym.

dowód: pismo PR w k. 1-8

W związku z zaistniałymi przesłankami Rzecznik postanowił o wszczęciu postępowania wyjaśniającego dnia/11/2012.

dowód: postanowienie o wszczęciu k. 23

W dniu/10/2013 r. lekarzowi postawiony został zarzut, że w dniu/2011, pełniąc dyżur na Oddziale SOR w nie wykazał się należyłą starannością podczas udzielania pomocy poszkodowanemu w wypadku drogowym i naraził pacjenta na niebezpieczeństwo powikłań wymagających leczenia operacyjnego i długotrwałej rehabilitacji. W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 8 KEL.

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów k. 50-51

W dniu01/2014 do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku skierowany został wniosek o ukaranie lekarza

dowód: wniosek o ukaranie k. 57-58

W dniu04/2014 r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku rozpoznał sprawę przeciwko lekarzowi na posiedzeniu jawnym.

dowód: protokół rozprawy z dn./04/2014

Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu/08/2011r. pokrzywdzony -, został przywieziony do SOR-u w na skutek uczestnictwa w wypadku komunikacyjnym. W tym dniu dyżur pełnił Obwiniony lekarz - Udzielał on pomocy pokrzywdzonemu skarżącemu się na ból lewej stopy i lewego stawu skokowego. W badaniu przedmiotowym opisał otarcie naskórka lewej goleni oraz ograniczenie ruchomości lewej stopy i lewego stawu skokowego. Na podstawie wykonanego badania rtg Obwiniony nie stwierdził obecności zmian kostnych pourazowych i z rozpoznaniem skręcenia stawu skokowego wypisał poszkodowanego do domu. Zalecił miejscowe leczenie przeciwobrzękowe i ograniczenie chodzenia. Nie skierował pokrzywdzonego do specjalistycznego ośrodka ortopedycznego.

Z powodu utrzymującego się bólu lewej stopy, uniemożliwiającego chodzenie, pokrzywdzony następnego dnia zgłosił się do Poradni Urazowo-Ortopedycznej w, gdzie po wykonaniu badań rtg rozpoznano: złamanie II, III i IV kości śródstopia i zwichnięcie w stawie śródstopno-paliczkowym palca V stopy lewej. Po repozycji zamkniętej powyższego zwichnięcia unieruchomiono stopę lewą w opatrunku gipsowym.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o zeznania pokrzywdzonego (k. 38-41), dokumentacja medyczna (k. 17-21), dokumentacja medyczna ze Spec. Przychodni w (k. 12-16), sprawozdanie sądowo-lekarskie wraz z opinią (k. 4-6).

Obwiniony lekarz w toku postępowania nie przyznał się do zarzucanego mu przewinienia zawodowego i złożył wyjaśnienia.

Sąd zważył co następuje:

Po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy Sąd uznał, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego вина lekarza nie budzi wątpliwości. Swym postępowaniem Obwiniony lekarz naruszył art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej (KEL) dotyczący obowiązku postępowania diagnostycznego, leczniczego z należytą starannością. Norma zawarta w art. 8 KEL, jednoznacznie wskazuje lekarzowi, że powinien przeprowadzać wszelkie postępowanie diagnostyczne, lecznicze i zapobiegawcze z należytą starannością, poświęcając im niezbędny czas.

Prawdziwość przedłożonej do akt dokumentacji medycznej pokrzywdzonego pacjenta z kilku placówek, jak również zeznania pokrzywdzonego nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, nadto żadna ze stron powyższych dowodów skutecznie nie kwestionowała, dlatego też należało dać im wiarę w całości. Powyższe dowody ze sobą korespondowały, wzajemnie się uzupełniając. W sprawie brak było innych dowodów, które podważyłyby dokonane przez Sąd tak dokonane ustalenia faktyczne.

Sąd nie dał tym samym wiary wyjaśnieniom Obwinionego złożonym w toku postępowania wyjaśniającego i na rozprawie uznając je za niespójne i sprzeczne. Dopiero dokonana przez Sąd analiza dokumentacji medycznej w powiązaniu z zeznaniami pokrzywdzonego stanowiły potwierdzenie faktów wskazujących bezspornie na winę lekarza.

W toku sprawy zasięgnięto opinii biegłych lekarzy. Opinia została sporządzona przez osobę posiadającą niekwestionowaną wiedzę z zakresu objętego przedmiotem sprawy. Zawarte w niej odpowiedzi i wnioski są logiczne i znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym. Z tych względów dowodom tym należało co do zasady dać wiarę.

Obwiniony lekarz zachował się niezgodnie z przyjętym przez naukę i praktykę medyczną modelem postępowania, mimo, że miał możliwość przewidywania, że może tym

działaniem spowodować ujemne skutki dla zdrowia pokrzywdzonego pacjenta. Diagnostyka i leczenie podjęte przez lekarza w stosunku do pokrzywdzonego pacjenta w dniu08/2011 były nieprawidłowe i niezgodne z wymaganymi regułami wiedzy i praktyki medycznej. Nieprawidłowość polegała na tym, że przed badaniem fizykalnym i radiologicznym nie zdjął z kończyny pacjenta tymczasowego unieruchomienia (szyny Kramera), co uniemożliwiło przeprowadzenie prawidłowego badania przedmiotowego stopy oraz wykonania prawidłowego technicznie badania rtg.

Następna nieprawidłowość polegała na tym, że Obwiniony lekarz bezkrytycznie zadowolił się oceną złego, pod względem technicznym, nie nadającym się praktycznie do oceny, zdjęciem rtg. Postępowanie to skutkowało postawieniem błędnej diagnozy: nierozpoznaniami złamań kości śródstopia i zwichnięcia V-go palca stopy lewej. To z kolei skutkowało błędnymi zaleceniami leczniczymi.

W ocenie Sądu zważyć trzeba, że gdyby pokrzywdzony bezkrytycznie zastosował się do błędnych zaleceń lekarskich mogłoby to skutkować zadawnieniem i utrwaleniem się zwichnięcia V-go palca wymagające nastawienia operacyjnego (bardzo duże prawdopodobieństwo), przemieszczeniem i zrostem w nieprawidłowym ustawieniu złamań kości śródstopia skutkujące zaburzeniem statyki stopy i dynamiki chodu (duże prawdopodobieństwo). Należy stwierdzić, że dzięki szybko podjętemu prawidłowemu procesowi diagnostyczno-leczniczemu w Poradni Urazowo-Ortopedycznej w do tych powikłań nie doszło.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sąd doprowadziło do przekonania o winie lek. W toku sprawy nie zostały ujawnione istotne i niezależne od Obwinionego okoliczności, które uniemożliwiałyby mu podporządkowanie się obowiązującym zasadom działania zgodnego ze sztuką. Obwiniony posiada przy tym spore doświadczenie zawodowe, zatem można było tego od niego wymagać.

W świetle zebranego materiału dowodowego w sprawie Sąd uznał lekarza winnym zarzucanego mu przewinienia zawodowego polegającego na tym, że w dniu08/2011 r. pełniąc dyżur w SOR w nie wykazał się należyłą starannością podczas udzielania pomocy poszkodowanemu w wypadku drogowym i naraził pacjenta na wystąpienie powikłań wymagających leczenia operacyjnego i długotrwałej rehabilitacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił wymierzyć lekarzowi karę nagany. Sąd uznał, że taka kara będzie adekwatna do stopnia winy lekarza, naruszenia przez niego zasad etyki i deontologii zawodowej. Wymierzenie jednak innej kary w ocenie Sądu

byłoby zbyt surowe. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wysokie ryzyko spowodowania ciężkiego uszkodzenia ciała pokrzywdzonego.

Na koniec wskazać trzeba, że w przypadku skazania Obwiniony lekarz – zgodnie z zapisami ustawy o izbach lekarskich - ma obowiązek ponieść koszty postępowania i takiej też treści orzeczenia tut. Sąd ma obowiązek wydać.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....